

„Tegyetek meg mindent a békéért!”

— hozta el a koreai nép üzenetét Csongrád megye dolgozóinak is a szegedi békegyűlésre Zalka Margit elvtársnő

A Szegedi Városi Békebizottság, az MNDSZ és az MSZT szegedi titkársága igen nagy jelentőségű békegyűlést rendezett vasárnap a Szegedi Nemzeti Színházban. Ezen a békegyűlésen számolt be Zalka Margit elvtársnő, a Koreában járt magyar nőküldöttség tagja útjáról és tapasztalatairól. A gyűlés kezdetén a rendőrszolgálat játszott a köztársasági indulót, majd Sebők Ilona elvtársnő szavazta el szép átérzéssel Csongrád Gabriella „Megsegítjük Koreát” című versét. A békegyűlés elnöksége nevében — amelyben a Megyei Pártbizottságot Rozsnyai Mihály elvtárs, a Városi Pártbizottságot pedig Bile Vince elvtárs képviselte — Farkas Istvánné elvtársnő, az MNDSZ szegedi titkársága mondott rövid megnyitói beszédet. Megmutatta egyben azokat az ajándékokat, amelyeket a koreai dolgozók ajándékoztak a küldöttségnek. A díszes fényképalbum, izléses női népviselet, számunkra szokatlan evőeszközök, himzett pénztárca kézzel-kézre járt a békegyűlés résztvevői között.

A békeszerető népek mindenütt építenek

Rendkívül nagy érdeklődéssel hallgatta meg azután mindenki Zalka Margit elvtársnő igen színes beszámolóját, amelyet elevenen tűzdelt tele Koreában látott és hallott megkapó történetekkel.

Hatalmas földrészen, sok országban mentünk keresztül — mondta beszéde elején —, 17 ezer kilométert utaztunk. Sok népet láttunk, sok emberrel beszélgettünk ez alatt. De bárhol voltunk és bárkivel beszélgettünk, láttuk és hallottuk, hogy ezen a hatalmas területen az emberek keményen dolgoznak a jövőjükért és harcolnak a békéért. Mindenütt az építést láttuk. Láttuk, hogy a Szovjetunió új egyetemét, új gyárát, új lakóházait hogyan nőnek ki szinte egyik napról a másikra a földből. Láttuk, hogy a régi kínai város, Peking mellett 100 négyzetkilométernyi területen hogyan születtek az új Peking: a másfél méteres síkterület helyén 16 méter széles utcák épülnek. Mindenütt az új élet építésében ugyanaz a gondolat fűtötte az embereket: a béke megőrzésének, a béke megvédésének gondolata. Éreztük és szinte a kezünkkel fogtuk ezen a 17 ezer kilométeren azt a hatalmas erőt, amelyet a 800 millió békeféltő képvisel.

Az imperialisták barbár pusztításai

— A határtól Phenjáig 280 kilométeres utat tettünk meg. Ennek az útnak során sok falut, sok kis városkát érintettünk, de nem láttunk egyetlen olyan falut sem, amely ép lett volna. A legtöbb faluban csak a kémények jelzik, hogy ott házak álltak és emberek éltek valamikor. Éjszakaiként utaztunk, nappal Koreában utazni nem lehet, mert az amerikai légőrhatalom repülőgépeket, mint a döglőcskét, vadásznak az emberekre. Az egyik ilyen éjszakai út után kis faluban szálltunk meg. Ezen a déli előtton amerikai repülő bombázni kezdte a szomszéd falut. Piciny falucska volt ez, 30-40 ház lehetett csak benne, semmilyen katonai célpont nem volt itt. Mégis több mint 80 bombát dobott le az aprócska házakra. Ilyen példát minden nap lehet látni Koreában, hiszen az amerikai bombák és géppuskagolyók aggasztóanokat és gyerekeket, kórházakat és iskolákat választanak ki célpontul maguknak. Még a pusztító szélviharok is bombáznak, hogy pusztítsák az asszonyok és a gyermekek verejtékes munkájával vetett és gondozott rizstáblákat.

Egy phenjani textilgyár példamutatása

Zalka elvtársnő a továbbiakban a hős példák egész sorát mondta el, amelyek megmutatták, hogy a koreai nép nemcsak fegyverrel, hanem kemény elszántsággal, munkafegyelmével is küzd ezekkel a barbárságokkal szemben. Elmesélte például az egyik phenjani textilgyár példamutatását.

— Ezt a textilgyárat — mondta —, valamikor a japánok birtokolták. Olyan nyomorban éltek a munkásai, hogy csak rendőri erőszak mellett tudták őket a gyárban tartani. A koreai nép nemzeti eledele a rizs, éppúgy, mint nálunk a kenyér, de a japán kapitalisták még ezt sem adták a munkásoknak enni, csupán egy kevés kukacos kukoricamálát. Ezután a nagy nyomorúság után a Szovjetunió szabadságot adott ennek a népnek a kezébe. Főve a szabadsággal, maguknak építették fel, bővítették ki a gyárat. Öt évig szabadságban, boldogságban építettek, éppúgy, mint mi. És öt év után az imperialisták ismét a szenvedések özönét zúdították bombák és géppuskagolyók képeiben ennek a gyárnak dolgozóira is. A gyárat lerombolták, de nem tudták lerombolni az öt szabad év emlékeit. Ezért a gyár dolgozói, asszonyok és lányok megtesznek mindent, hogy segítsék a hazát, segítsék a frontot, ahol fiaik, férjeik fegyverekkel harcolnak.

sok sok szabad, boldog évről. A gyárból csak egy szuterén helyiség maradt meg. A munkások a gépek romcsaiból szereltek össze gépeket és így működik néhány darab villanyszövőgépük. A lebombázott gépek helyébe elővették a már kidobott kézi szövőgépeket és ezek is dolgoznak a munkások kérsére napi 12 kemény órát. A gyárat ebben a nehéz helyzetben is nagy csapás érte: elöntötte az árvíz. A munkások a gépeket lecsiszolták és felvitték a gyár egyik magasabbra lévő részébe s ott is üzembe állították. Ezt a feladatot olyan gyorsan hajtották végre, hogy ebből a termelés semmilyen kárt nem szenvedett. Ezenkívül a közelben lévő rizsraktárból — amit szintén elöntött az árvíz — a gyárban dolgozó 14-15 éves lányok 30 kilós rizses zsákokat cipelve megmentették a nép élelmét is. Ebben a gyárban nem volt egyetlen munkás sem, aki kihúzza volna magát ezekből a munkákból. Az igazgató elmondta, hogy őt magát is, aki sok nagyszerű tettet látott már, milyen megaláztatás az a hazaszerető, amellyel ezt a feladatot végrehajtották. Ráadásul ilyen nehéz körülmények között, dacolva az árvízzel, dacolva a bombákkal, egy árvízről elöntött másik textilgyár 4 vagon fonálát is megszökték a munkások.

A koreai parasztsztyák követik a munkások példáját

— A földet munkásai, a parasztsztyák is keményen, minden erejüket megfeszítve harcolnak a betolakodók ellen — beszélt a továbbiakban Zalka elvtársnő. — Hatalmas területeket járunk be Koreában és mindenütt azt látjuk, hogy a földet bevetették, a termések szépek és olyan gondozottak, hogy nincsen gyom a növények között. Sok olyan ház van, amiből csak a falak maradtak meg, de ezek között a falak között nem romok lehet látni, hanem kukoricát és főzelékféléket. A szó legszorosabb értelmében mondhatjuk, hogy Koreában egy talpalatnyi földet sem hagy kihasználatlanul a koreai parasztsztya.

Beszélggettünk például egy koreai paraszttal. Sokkal több termése volt, mint a háború előtti barmikor, mert még nagyobb szorgalommal gondozta a földjét, öreg ember léte is. Kiszámította, hogy mennyi rizs vetőmag kell neki, azt feleltette és a többi mind beadtá az államnak. Megkérdezte, hogy elég lesz-e ez neki. Azt válaszolta: hogyan kérdezhettek ilyet, amikor minden becsültes ember támogatja a hazáját. En is megteszek mindent a hazám szabadságáért, békéjéért.

A békegyűlés résztvevői igen nagy érdeklődéssel hallgatták a példamutató történeteket és együttérzéssel gondoltak azokra a hős harcosokra, akik a legnagyobb elszántsággal, fegyverrel a kezükben védik a mi békénket is az imperialista háborús gyújtogatásokkal szemben. Örömmel hallották és egyben jóleső érzéssel is, hogy bárhol járt a magyar nőküldöttség Koreában, mindenütt ismerik és mindenütt szeretik azt a férfit, aki Magyarországon legjobban szereti a koreai embereket, a mi Rákosi elvtársunkat. Munkások, parasztsztyák és asszonyok bízták meg a küldöttséget, hogy adják át üdvözlőüzenetüket Rákosi elvtársnak.

Teljesítük a koreai nép felhívását!

— Ez a nép, amely ilyen halálán szenvedések között hőiesen harcol, — jelentette ki Zalka elvtársnő —, ez a nép, amely megmutatta, hogy vállalni tudja a nehézségeket, testével fogja fel a golyót azért, hogy nyugodtan dolgozhassunk, üzent a magyar dolgozóknak is. Azt üzent: tegyetek meg mindent a békéért. Akármilyen áldozatokkal is jár a békéért folyó harc, nem járhat olyan áldozattal, mint a háború.

Beszéde végén felvetette Zalka elvtársnő, hogy mindenkinek meg kell vizsgálnia magában, hogy valóban megtesze-e mindent a békéért folyó harcban. Sok dolgozó van Szegeden is, akik mindent megtesznek, ami erejükből telik. Így például a Szegedi Textilművek dolgozói, akik a harmadik negyedévi tervükhöz alig három hónap alatt eljutottak, az Ujezgedi Kendergyár dolgozói pedig 106, a Szegedi Kendergyár dolgozói 104 százalékos szeptemberi teljesítménnyel írták oda nevüket a példamutató békeharcosok közé. A többi között Koda József egyénileg dolgozó parasztsztya, aki 200 százalékkal teljesítette kukoricabeadási tervét, vagy Csila Jánosné feketeszéli dolgozó parasztsztya, aki 124 kiló burgonyát helyett 237 kiló adott be, joggal elmondhatja, hogy megértette: hazám ereje, a népek ereje dönti el a háború vagy a béke kérdését.

Akik azonban hanyagul teljesítik kötelességüket, mit fognak tenni, ha a koreai nép egyszer számonkéri tőlük a figyelmeztetést, hogy tegyenek meg mindent a békéért? — vetette fel a kérdést Zalka elvtársnő. — Hogyan fog elemezni cselekedeteivel a magyar és a koreai nép előtt egyaránt az a munkás, aki még 90 százalékra sem teljesíti a tervét. Mert elszámolni tartozik, nemcsak nekünk, magyar asszonyoknak, anyáknak, hanem a világon mindenkinek, aki küzd a békéért. Ma az egész világban hatalmas élet-halálküzdő folyik és hogy melyik fog győzni, az nem csupán a szolgálat, hanem a tetteinken múlik.

Zalka Margit elvtársnő beszámolóját nemcsak nagy figyelemmel, de lelkesedéssel is hallgatták az egybegyűltek. Hosszan éltették Pártunkat, Sztálin és Rákosi elvtársakat, s ünnepelték a hős koreai népet. A békegyűlés Farkas Istvánné elvtársnő zárószavai után a békeindulóval fejeződött be.

Ma mutatkozik be Szegeden a Kínai Ifjúsági Művészegyüttes

Délben ünnepélyes fogadtatás a Tanácsháza előtt

Kedves vendégei érkeznek ma Szegedre. A Kínai Ifjúsági Művészegyüttes keresi fel Szeged dolgozóit, hogy nálunk is bemutassa nagyszerű művészetét.

Kínai vendégeinket délben 2 óra körül ünnepélyes keretek között fogadjuk a Tanácsháza épülete előtt. A fogadáson résztvesznek a Szegedi Pártbizottság képviselői, a Városi Tanács és a többi tömegszervezetek, valamint a fegyveres alakulatok, üzemek, hivatalok küldöttei. Szeged dolgozói nevében Dénes Leó elvtárs, a Városi Tanács végrehajtó bizottságának elnöke köszönti a művészeket, az ifjúság részéről pedig Nagyiván Mihály, a DISZ városi bizottságának titkára mond üdvözlő beszédet.

A Kínai Ifjúsági Művészegyüttes előadását este 7 órakor kezdi meg a Szegedi Nemzeti Színházban. Itt az előadás keretében Péter János elvtárs, a Szegedi Pártbizottság agit.-prop. titkára beszél.

Az előadás résztvevői 7 óra előtt legalább 10 perccel foglalják el helyüket a színházban, mert az előadás megkezdése után helyüket nem tartják fenn.

Az előadást az Állami Hirdető hangszórón közvetíti.

Miért nem teljesítik a Kenyérgyár dolgozói Rákosi elvtársnak tett fogadalmukat?

A Kenyérgyár dolgozói is csatlakoztak felajánlásukkal a november 7-e tiszteletére indult versenyhez. Ők is írták Rákosi elvtársnak levelet, melyben megfogadták, hogy a 73 kilós anyagnormájukat 71 kiló alá szorítják, az eddigi tűzelőanyag megtakarítást 2 százalékkal emelik és a kenyér minőségét 97 százalékról 99 százalékra javítják.

A levél elküldése óta már eltelt jó két hét, de a vállalatvezetés szomorúan tapasztalta a legutolsó kiértékelésnél, hogy bizony nem sok eredményt értek el a levél elküldése óta. Félő, ha így haladnak továbbra is, akkor szegényben maradnánk, mert nem tudják teljesíteni Rákosi elvtársnak tett ígéretüket. A 2-es üzemenél például nemhogy járul, hanem inkább visszaesés mutatkozik. Az anyagnorma nem csökkent, hanem inkább emelkedett. Ugyanezt mondhatjuk a 3-as üzemenél is a tűz-

lővel való takarékoságnál. De a többi üzemek sem mutatnak kellő előrelépést. Az 1-es és 2-es üzemek azonban a tűzelő megtakarítással szép eredményt értek el. Felajánlásukat már teljesítik a lisztmegtakarításnál azonban még nem értek el eredményt. A 6-os üzem dolgozói pedig — ahol a sütemények készülnek — a lisztmegtakarításnál teljesítik vállalkozukat, de viszont a tűzelőmegtakarításnál még nem értek el eredményt.

Az üzem vezetői tegnap délután értekezleten beszéltek meg a hiányosságokat. Hétfőn üzemenként hozzáfognak a kivizsgáláshoz, és megnézik, mi akadályozza a dolgozókat abban, hogy teljesíteni tudják vállalkozukat. A kivizsgálás után mutatóközlő hiányosságokat igényesen kiküszöbölni, s a dolgozók munkáját minden erővel segíteni, hogy a kenyérgyár is teljesíteni tudja Rákosi elvtársnak tett ígéretét.

Szegeden tartja a Magyar Nyelvtudományi Társaság II. vándorgyűlését

A Magyar Nyelvtudományi Társaság II. vándorgyűlését november 11-én, 12-én és 13-án rendezik meg Szegeden. A vándorgyűlés a magyar pedagógusok, nyelvészek nagy megmozdulása lesz, mert Sztálin elvtárs nyelvtudományi munkája alapján határozza meg anyanyelvi oktatásunk égető problémáit. A gyűlésen általános iskolai, közép-

iskolai, főiskolai és az egyetemi anyanyelvi oktatásról, tudósképzésről, nyelvtanításról, nyelvvelésről és az ezekkel kapcsolatos szakmai kérdésekről is szó lesz. Az egyes szakkérdéseket, nyelvészeti kérdéseket, tudományi és szakemberei ismertetik. A megnyitói beszédet Darvas József miniszter mondja.

A Sertéshizláló dolgozói továbbra is meg akarják tartani az élüzem címet

Élüzemhez méltóan teljesítik november 7-i felajánlásukat

Fényesen csillog az őszi napfényben az élüzem jelvény a Sertéshizláló bejárata fölött. A dolgozók büszké örömmel néznek fel rá, valahányszor elmennek alatta. Mikor az élüzem csillag felkerült a kapujuk fölé, megfogadták, úgy végzik munkájukat, hogy többé el ne vigyék onnan. Ez a gondolat serkentette őket munkájukban az elmúlt hónapok alatt.

Az udvaron építőállványok, kőrakások és különféle építési kellékek fogadják a belépőt. Itt ajtót bontanak, ott falat vágnak, malteroznak, serényen folyik a munka. Gyarapodik az üzem, fejlődik. Kicsi már a nagy létszámhoz az iroda, ezt bővített most ki. A daráló, amely ebben a helyiségben volt, átvitték a nagymagtárba és a helyét átalakították modern irodának.

Itt előtte pedig tavaszra gyönyörű virágoskert pompázik majd. — Lebontjuk ezt a deszka kalyibát is és szép drótkerítést húzunk a helyébe — tervezi Oláh József, a hizláló vezetője.

Az igazi építkezés

a másik telepen folyik. Szinte elámul az ember az építkezés méreteitől. Modern alakok épülnek egymás után. Kettő már készen áll, csak a vízvezeték szerelése hiányzik. Egészreesek, levegősek lesznek ezek, a 300 hízót befogadó férőhelyek.

Az egyik félkészől kifutójában dolgozik Csőka János két segédmunkástársával. Ők készítik az öltözők szükséges betonvályukat. Gondosan állítják össze a formát, nehogy rosszul sikerüljön a vályú öntése és selejtje váljon. A másik öltöző a kerítéshez szükséges vasbeton lapok készülnek. A betonba kerülő vasdrótot mind a Hizlálék gyűjtőtől kapták. Olyan anyag ez, amit már máshol nem tudtak használni.

Az egész építkezésnél rengeteg

bontott, használt anyagot dolgoznak be.

Az építkezés dolgozói november 7-i felajánlásukban vállalták, hogy a

3000 férőhelyes aklok

építését befejezik a Nagy Októberi Szocialista Forradalom ünnepének tiszteletére. Vállalkozukat — amint a munka üteme mutatja — teljesítik is, mert például Börcsök János közműves brigádja az eddigi 210 százalékos teljesítményét az utóbbi hetekben 308 százalékra emelte.

A hatalmas kőrakások mellett egész csomó ócska csille hever. Meglepett kérdéseinkre — hogy hát ez a sok ócskaság minek — Oláh József mosolyogva felel.

— Új csillék készülnek ebből. Most épül a kovácsműhelyünk, már részben dolgoznak is a kovácsok. Ők javítják majd át ezeket a csilléket is. Majd ezzel hordjuk az eleséget és a trágyát. Nem kell talicskázni annyit és meggyorsul a munka. Kaptunk már 8 darab új csillét is, amit azonnal munkába állítottunk, amint készen lesz itt az építkezés s megérkeznek az öltözők a „új lakók”.

A hizláló dolgozói azonban nemcsak az építkezésnél végeztek és végeznek jelenleg is jó munkát, hanem a hizlálóban is. Jó munkájukkal harcolnak azért,

hogy megtarthassák az élüzem címet.

Ennek a harcnak lendületet adott a közben bevezetett prémiumos időbéres elszámolás.

A dolgozók először idegenkedve fogadták ezt az új rendeletet, de csakhamar rájöttek, hogy ez csak a javukat szolgálja, mert sokkalta

igazságosabb így a fizetésük. Aki jó munkát végez, több fizetést kap, aki hanyál, az a fizetésekor látni kárát. Azóta nagyon sokat javult a dolgozók munkához való viszonya, s a munkafegyelm mind szilárdabbá válik a telepeken.

A hizláló dolgozói remélik — és erre a reményre alapuk is van —, hogy üzemük fáján továbbra is ott csillog majd az élüzem jelvény. November 7-re ők is felajánlást tettek, melyben vállalták, hogy évi hizlálási tervüket december 10-ig befejezik s hat hónaponként 15 napra elegendő takarmányt takarítanak meg.

A dolgozók között fokozódik a verseny a magasabb eredmények eléréséért. Rákosi elvtársnak írt levél elküldése óta. A brigádok között megindult a harc a „Legjobb brigád” címért. Az elmúlt hónapban és most is az I. számú telepen dolgozó Börcsök-brigád érte el a legjobb eredményt és 149 százalékos teljesítményével első a brigádok között. Jó munkájuk meg is látszik: a 20 százalékos takarmány-értékesítés helyett 29 százalékos érték el. De

a fizetésükön is meglátszik

jó munkájuk eredménye. A brigád minden tagja a múlt hónap első felében napi 35 forint prémiumot kapott a rendes fizetése mellé.

A Sertéshizlálóban jelenleg 9 sztahanovista dolgozik, de a most folyó verseny során ez a szám tovább emelkedik. A Sertéshizláló dolgozói az élüzem címükhöz méltóan készülnek november 7-re. Rákosi elvtársnak tett ígéretüket teljesíteni akarják, hogy utána büszkén jelenthessék: „Megartottuk szavunkat!”